

۶۲۵ شماره چاپ

۳۱۴ شماره ثبت

جمهوری اسلامی ایران
مجمع شورای اسلامی

دوره دهم - سال دوم

۱۳۹۶/۷/۲ تاریخ چاپ

یک فوریتی

**طرح حمایت از مرمت و احیای بافت‌های تاریخی - فرهنگی
و توامندسازی مالکان و بهره‌برداران بناهای تاریخی - فرهنگی**

کمیسیون‌های ارجاعی

فرهنگی: اصلی:

آموزش، تحقیقات و فناوری - اجتماعی - اقتصادی -
برنامه و بودجه و محاسبات - شوراهای و امور داخلی
کشور - عمران

معاونت قوانین

باسم‌هه تعالی

ریاست محترم مجلس شورای اسلامی

احتراماً طرح ذیل که به امضای ۶۸ نفر از نمایندگان رسیده است،
جهت طی مراحل قانونی تقدیم می‌گردد.

مقدمه (دلایل توجیهی):

به علت نبود مشوق‌های لازم برای احیاء و مرمت بافت‌های تاریخی، فرهنگی و بی‌توجهی به توانمندسازی مالکین و ساکنین آنها، روند مهاجرت جمعیت و فعالیتهای اقتصادی از این بافت‌ها سرعت گرفته است. هرچند این بافت‌ها بخشی از سرمایه‌های هر کشور و ملت محسوب می‌شود ولی به درستی از این سرمایه‌ها حفاظت و حراست نشده و ساکنین و مالکین این بافت‌ها در دهکهای پایین درآمدی قرار می‌گیرند. تملک واحدهای میراثی اگرچه توسط سازمان میراث فرهنگی در حال انجام است ولی نه منابع این سازمان برای تملک بیشتر پاسخگو هست و نه این سازمان از واحدهای تملک شده به خوبی استفاده کرده است. رفع خلاه‌ها و کمبودهای قانونی و حذف قوانین مزاحم کمک می‌کند تا سرعت احیاء و مرمت این بافت‌ها و آثار و ابنيه تاریخی سرعت گرفته و ساکنین و مالکین این آثار توانمند گردند.

لذا طرح ذیل با قید یک‌فوریت برای پاسخگویی به بخشی از دغدغه‌های مرتبط با این بافت‌ها تقدیم مجلس شورای اسلامی می‌گردد:

بانوچ لاهوتی - نوری - شریعت‌نژاد - سید‌فرید موسوی - صادقی - پژمانفر - رستمیان - دلخوش - دهقانی‌فیروزآبادی - حسنی - شوشتاری - زارع - بختیاری - حاجی‌دلیگانی - نادری - محمد‌حسین قربانی - قاسم احمدی - فرمند - نقوی - عبدالرضا عزیزی - بابایی صالح - موسوی‌لارگانی - بختیار - محمودزاده - بدی - خالقی - بیگلری - خضری - خسته‌بند - فرشادان -

علی اکبر کریمی - زهرا سعیدی - رضا کریمی - حسینی شاهروodi - گیلانی -
منوچهر جمالی - بنیادی - شیران خراسانی - ابوترابی - قره خانی - جعفرزاده -
کوسه غراوی - حضرتی - پاپیزاده - رضیان - باستانی - نیازآذری -
سید محسن علوی - ساداتی نژاد - اسدی کرم - خادم - کعبی - مختار -
حسین هاشمی - بت کلیا - مره صدق - فلاحتی - طاهر خانی - آزادیخواه -
بهرام نیا - محبی نیا - کوهکن - فیضی - حسینی کیا - کوچکی نژاد - نیکفر -
زرآبادی - مافی

عنوان طرح:

حمایت از مرمت و احیاء بافت‌های تاریخی - فرهنگی و توانمندسازی مالکان و بهره‌برداران بناهای تاریخی - فرهنگی

ماده ۱ - تعاریف:

اصطلاحات به کاررفته در این قانون دارای معانی مشروح زیر است:

الف - حفاظت: مجموعه اقدامات آگاهانه‌ای است که از طریق به کارگیری فرآیندهای مراقبت از یک مکان یا بافت برای حفظ ارزش‌های تاریخی، علمی، زیبایی‌شناسختی، اجتماعی، اقتصادی و نیز منزلت فرهنگی آن با تأکید بر حفظ اصالت مکان یا بافت و انسجام بصری، ساختاری و عملکردی انجام می‌شود.

ب - مرمت: عملیات تخصصی و همه‌جانبه کمی و کیفی است که هدف آن حفظ، بیان و آشکار کردن ارزش‌های تاریخی، فرهنگی و زیبایی‌شناسختی یک اثر با لحاظ اصالت و یکپارچگی آن است و مراحل گوناگونی اعم از حفاظت و نگهداری، تثبیت و استحکام بخشی تا بازگردانی وضعیت موجود به وضعیت اصیل و پایدار را شامل می‌شود.

پ - احیاء: فرآیندی هدفمند از مجموعه اقدامات است که به منظور حفاظت و ارتقای کیفی با حفظ اصالت و یکپارچگی در بافت‌های تاریخی - فرهنگی انجام می‌شود.

ت- صیانت: به کلیه اقدامات پیشگیرانه و حمایتی از میراث فرهنگی اطلاق می شود که شامل اقدامات مختلف حقوقی، قانونی و ترویجی می گردد.

ث- حریم بنا: به نواحی اطراف یک اثر فرهنگی، تاریخی یا طبیعی ملی یا جهانی اطلاق می شود که همراه با ضوابط و مقررات و با هدف محافظت مؤثر از آن اثر و حمایت های قانونی به عنوان لایه های حفاظتی (منظری، ساختاری و عملکردی) بر روی نقشه، مشخص می شود.

ج- محدوده بافت: به محدوده یک منطقه تاریخی- فرهنگی ثبت شده اطلاق می شود که همراه با ضوابط و مقررات و با هدف محافظت مؤثر از آثار فرهنگی، تاریخی یا طبیعی ملی یا جهانی موجود در آن منطقه و حمایت های قانونی به عنوان لایه های حفاظتی (منظری، ساختاری و عملکردی) بر روی نقشه، مشخص می شود.

چ- نحوه استفاده متناسب (کاربرد متناسب): به حفظ و ارتقای ارزش های اثر با بهره گیری از ظرفیت ها و مزیت های تاریخی، فرهنگی و طبیعی و همچنین اجتماعی - اقتصادی آن برای پاسخگویی به نیاز های معاصر وفق ضوابط و مقررات و قوانین ناظر به موضوع اطلاق می شود.

ح- شورای بافت تاریخی- فرهنگی استان: شورایی است که به منظور هماهنگی و یکپارچگی تصمیم گیری پیرامون بافت تاریخی- فرهنگی تشکیل می گردد. اعضای این شورا نه نفر شامل استاندار (رئیس شورا)، معاون هماهنگی امور عمرانی (نائب رئیس شورا)، مدیر کل میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری استان (دبیر شورا)، مدیر کل راه و شهرسازی استان، دو نفر از اعضای هیأت علمی دانشگاه های استان (با تخصص معماری و یا شهرسازی به پیشنهاد مدیر کل میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری استان و حکم رئیس شورای بافت استان)، یک عضو از اعضای شورای اسلامی استان، یک عضو از اعضای شورای اسلامی شهر مرکز استان (شهر مربوط حسب مورد) و شهردار مرکز استان (شهر مربوط حسب مورد) می باشد.

خ- طرح ویژه حفاظت و احیای بافت‌های تاریخی- فرهنگی: طرحی است که با توجه به ویژگی، ظرفیت و مزیت تاریخی، فرهنگی و طبیعی بافت تاریخی- فرهنگی شهر یا روستا با هماهنگی و همکاری نزدیک کلیه دست‌اندرکاران و ذی‌نفعان در مقیاس کل تا جزء به همراه طرح مدیریتی مربوطه ارائه شده و تکالیف همه دست‌اندرکاران در آن روشن باشد. این طرح علاوه بر تنظیم روابط این بخش از شهر یا روستا با سایر تقسیمات شهری یا روستایی، زمینه‌های توسعه هماهنگ شهری یا روستایی را فراهم می‌کند.

ماده ۲- به منظور حمایت از مرمت و احیای بافت‌های تاریخی-

فرهنگی، سازمان میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری مكلف است:

الف- با همکاری وزارت‌تخانه‌های راه و شهرسازی و کشور حداقل ظرف مدت دو سال پس از تصویب این قانون، نسبت به تکمیل، تعیین و ابلاغ محدوده بافت تاریخی- فرهنگی کلیه شهرها و روستاهای تاریخی اقدام نماید.

ب- با همکاری وزارت‌تخانه‌های راه و شهرسازی و کشور حداقل ظرف مدت شش ماه پس از تصویب این قانون، نسبت به تهیه چهارچوب طرح‌های ویژه حفاظت و احیای بافت‌های تاریخی- فرهنگی از جمله تعیین حریم‌ها را با رویکرد صیانت از ارزش‌های تاریخی- فرهنگی و ارتقای کیفیت زندگی ساکنان این محدوده‌ها تهیه کند.

پ- در شهرهای با دویست هزار نفر جمعیت و بالاتر با همکاری وزارت‌تخانه‌های راه و شهرسازی و کشور و شهرداری مربوط، نظامنامه حفاظت و احیای بافت‌های تاریخی- فرهنگی شهری را تدوین کند و به تصویب شورای عالی شهرسازی و معماری ایران برساند.

تبصره- در شهرهای زیر دویست هزار نفر جمعیت و روستاهای با همکاری نهادهای ذی‌ربط موضوع این بند، نظامنامه نحوه اقدام در زمینه حفاظت و احیای بافت‌های تاریخی- فرهنگی را تهیه کند و در شورای بافت استان به تصویب برساند.

ت- ظرف مدت یک سال پس از تصویب این قانون، دستورالعمل‌های موردنیاز برای مدیریت بهره‌برداری، نگهداری و پشتیبانی بنها، اماکن و بافت‌های تاریخی- فرهنگی را با اولویت واگذاری فعالیتها به بخش غیردولتی تهیه و ابلاغ نماید.

ماده ۳- وزارت راه و شهرسازی مكلف است با همکاری سازمان میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری و شهرداری‌ها یا دهیاری‌های مربوط در مدت پنج سال پس از تصویب این قانون نسبت به تهیه و تصویب طرح‌های ویژه حفاظت و احیای محدوده‌های بافت‌های تاریخی- فرهنگی حسب مورد از طریق شورای عالی شهرسازی و معماری یا کمیسیون‌های ماده (۵) قانون تأسیس شورای عالی شهرسازی و معماری مصوب ۱۳۵۱/۱۲/۲۲ اقدام نماید.

ماده ۴- وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی مكلف است از طریق سازمان آموزش فنی و حرفه‌ای کشور با استفاده از امکانات موجود و با مشارکت سازمان میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری از طریق مرکز آموزش عالی میراث فرهنگی نسبت به آموزش استادکاران و کارдан‌های تجربی در زمینه‌های حفاظت و احیای بنها و اماکن تاریخی- فرهنگی اقدام نماید.

تبصره- سازمان میراث فرهنگی و صنایع دستی و گردشگری موظف است ساز و کار طراحی و اجرای فعالیت‌های مرتبط را به گونه‌ای برنامه‌ریزی، تنظیم و تدوین نماید که استفاده از نیروهای مذکور در این ماده در اولویت قرار گیرد.

ماده ۵- وزارت خانه‌های علوم، تحقیقات و فناوری و آموزش و پرورش مكلفند با مشارکت سازمان میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری، سرفصل، محتوای دروس و شیوه آموزش رشته‌های مرتبط با حفاظت، احیای بنها و بافت‌های تاریخی- فرهنگی با رویکرد مهارت‌آموزی در این تخصص‌ها را اصلاح و یا تکمیل نمایند.

ماده ۶- سازمان برنامه و بودجه کشور مكلف است با همکاری سازمان میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری ظرف مدت یک سال پس از تصویب

این قانون نظام فنی و اجرائی اختصاصی مربوط به بناها و بافت‌های تاریخی- فرهنگی را تهیه کند و به تصویب هیأت وزیران برساند.

ماده ۷- بانکها و مؤسسات اعتباری غیربانکی مکلفند استاد مالکیت مربوط به بناهای ثبت شده در فهرست آثار ملی و فهرست‌های ذی‌ربط را که مالکیت آنها قابل انتقال باشد به عنوان وثیقهأخذ تسهیلات و مرمت و احیاء بپذیرند.

ماده ۸- در مواردی که حریم بناها و محدوده بافت‌های تاریخی- فرهنگی موضوع این قانون در بافت‌های فرسوده و ناکارآمد شهری موضوع «قانون حمایت از احیاء، بهسازی و نوسازی بافت‌های فرسوده و ناکارآمد شهری» قرار داشته باشد، به نسبت سهم مساحت این بافت‌ها از کل مساحت بافت‌های فرسوده، اعتبارات، تسهیلات و امتیازات موضوع قانون فوق‌الذکر با رعایت ضوابط حفاظت از بافت‌های تاریخی- فرهنگی به حریم بناها و محدوده بافت‌های تاریخی- فرهنگی نیز اختصاص می‌یابد.

تبصره- بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران از طریق بانک و یا بانک‌های عامل موظف است به نسبت مذکور در این ماده تسهیلات بانکی موضوع ماده(۱۵) قانون حمایت از احیاء، بهسازی و نوسازی بافت‌های فرسوده و ناکارآمد شهری مصوب ۱۳۸۹/۱۰/۱۲ را به امر احیاء و حفاظت بناها و بافت‌های تاریخی- فرهنگی اختصاص دهد.

ماده ۹- کلیه دستگاه‌های اجرائی ذی‌ربط موضوع ماده (۵) قانون محاسبات عمومی کشور مصوب ۱۳۶۷/۱ مکلفند برنامه‌های خود را در ارتباط با رفع نیازهای موجود در حوزه‌های خدماتی، تجهیزاتی و نیز زیرساخت‌های مورد نیاز برای ارتقای کیفیت زندگی در بافت‌های تاریخی- فرهنگی هر شهر یا روستا ظرف مدت شش‌ماه پس از تصویب این قانون مشخص و در قالب برنامه‌های سالانه در شورای برنامه‌ریزی و توسعه استان تصویب کنند و به مورد اجراء گذارند. منابع مالی لازم از محل منابع داخلی، استانی و ملی دستگاه‌های اجرائی ذی‌ربط تأمین می‌گردد. اجرای برنامه فوق باید به گونه‌ای

باشد که حداقل ظرف مدت ده سال از تصویب این قانون سطح خدمات و تأمین زیرساختهای مورد نیاز این محدوده‌ها از سطح میانگین شهر یا روستای ذی‌ربط پایین‌تر نباشد.

تبصره - شوراهای برنامه‌ریزی و توسعه استانها موظفند نسبت به اعتبارات اختصاص یافته به بافت‌های تاریخی - فرهنگی هر شهر یا روستا موضوع ماده (۸) این قانون، اعتبارات مورد نیاز برای ساخت و تجهیز فضاهای و ساختمان‌های عمومی و خدماتی در محدوده مصوب بافت‌های تاریخی - فرهنگی آن شهر یا روستا را از محل اعتبار توزیعی در سهم دستگاه ذی‌ربط با اولویت تأمین نمایند.

ماده ۱۰ - واردات وسایط نقلیه امدادی و خدماتی دستگاه‌های خدمات رسان از جمله آمبولانس، خودروهای امداد و نجات، آتش‌نشانی، جمع‌آوری زباله و نظایر آن که متناسب با ابعاد معابر و گذرگاه‌های بافت‌های تاریخی - فرهنگی طراحی شده و با هماهنگی سازمان میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی و تصویب هیأت وزیران و صرفاً جهت کاربرد در اماکن فوق الذکر به کشور وارد شده‌اند، با منظور کردن حساب جمعی - خرجی در بودجه‌های سالانه، از پرداخت حقوق ورودی معاف می‌باشند.

ماده ۱۱ - در رسیدگی به تخلفات ساختمانی املاک واقع در حریم آثار و محدوده بافت‌های تاریخی - فرهنگی، کمیسیون‌های موضوع تبصره (۲) ماده (۹۹) و تبصره (۱) ماده (۱۰۰) قانون شهرداری مصوب ۱۳۳۴/۴/۱۱ و اصلاحات بعدی آن مکلفند منحصراً قلع و قمع مستحدثات بدون پروانه و یا مازاد بر پروانه ساختمانی صادرشده را در صدور رأی لحظه نمایند.

ماده ۱۲ - سازمان میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری مکلف است با همکاری وزارت راه و شهرسازی، ظرف مدت یک سال پس از تصویب این قانون، نسبت به تهیه سازوکار و یا تدوین پیش‌نویس قانون نظام فنی و مهندسی در حوزه تخصصی حفاظت و احیای بناهای، اماکن و بافت‌های تاریخی -

فرهنگی اقدام کند و در صورت نیاز برای انجام مراحل تصویب از طریق هیأت وزیران به مجلس شورای اسلامی ارائه نماید.

ماده ۱۳ - دولت مکلف است از طریق نهادهای ذی ربط در تعیین ضوابط طرحهای توسعه و عمران، سازوکارهای جبران محدودیت اعمال شده از قبیل تراکم در خصوص املاک واقع در محدوده بافت‌های تاریخی- فرهنگی موضوع این قانون را پیش‌بینی نماید.

ماده ۱۴ - کلیه اقدامات مرمت، احیاء و تعمیرات اساسی و استفاده از املاک تاریخی- فرهنگی ثبت شده و یا املاک واجد ارزش‌های تاریخی- فرهنگی واقع در بافت‌های تاریخی مصوب موضوع این قانون در صورت استقرار فعالیتهای مجاز (مطابق با ضوابط میراث فرهنگی) از تخفیف صدرصدی (٪۱۰۰) کلیه هزینه‌های عوارض و ارزش افزوده ناشی از اجرای طرحهای توسعه شهری (جامع، تفصیلی و سایر طرحهای مصوب) برخوردار می‌گردند.

تبصره- معادل صدرصد (٪۱۰۰) هزینه‌های عوارض تخفیف داده شده موضوع این ماده با اعلام شهرباری‌ها یا دهیاری‌های ذی‌ربط و تأیید سازمان میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری توسط سازمان برنامه و بودجه در بودجه‌های سالانه کل کشور محاسبه و به شهرباری‌ها یا دهیاری‌های ذی‌ربط پرداخت می‌گردد. این سازمان موظف است برای آن دسته از تخفیف‌هایی که به دلیل تمام اعتبارات مندرج در قوانین بودجه سنواتی در هر سال امکان پرداخت آن وجود ندارد، اعتبارات لازم را مستقیماً به عنوان مطالبات شهرباری‌ها و دهیاری‌ها در لایحه بودجه سال بعد منظور نماید.

ماده ۱۵ - املاک واقع شده در بافت‌های تاریخی- فرهنگی و یا حریم بناهای تاریخی- فرهنگی که با رعایت ضوابط حفاظت از بافت‌های تاریخی- فرهنگی و طرحهای بالادست مجوز ساخت می‌گیرند، تا سطح تراکم صد و هشتاد درصدی (٪۱۸۰) از معافیت عوارضی برخوردار می‌شوند.

تبصره- املاک با کاربری تجاری از حکم این ماده مستثنی می‌باشد.

ماده ۱۶- تعیین نحوه استفاده متناسب از بناهای تاریخی- فرهنگی با پیشنهاد شهرداری‌ها یا دهیاری‌های ذیریط بر عهده سازمان میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری (صندوق احیاء و بهره‌برداری از بناهای و اماکن تاریخی- فرهنگی) می‌باشد.

ماده ۱۷- دستگاههای اجرائی مکلفند هزینه‌های مربوط به پژوهش، حفاظت و مرمت آثار منقول و غیرمنقول ثبت شده در فهرست آثار ملی و فهرست‌های ذیریط مربوط به آثار در اختیار و یا در حیطه موضوع تخصصی همان دستگاه را از محل اعتبارات خود تأمین کنند. هزینه‌کرد این اعتبارات تحت نظارت سازمان میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری انجام می‌شود.

ماده ۱۸- برای حفاظت و حمایت از بافت‌های تاریخی- فرهنگی به شهرداری‌های شهرهای دارای بافت‌های تاریخی- فرهنگی مصوب، اجازه داده می‌شود با تصویب شورای اسلامی شهر، هماهنگی با وزارت کشور و با تأیید سازمان اداری و استخدامی کشور ساختار مناسب اداری را ایجاد نمایند.

ماده ۱۹- شهرداری‌ها و شوراهای اسلامی شهرهای دارای بافت تاریخی- فرهنگی مصوب، مکلفند از کل بودجه عمرانی سالانه شهر به میزان یک و نیم تا دو و نیم برابر نسبت مساحت بافت تاریخی- فرهنگی به مساحت کل شهر، جهت مرمت و احیای بافت‌های تاریخی- فرهنگی، بودجه عمرانی منظور نمایند.

ماده ۲۰- سازمان میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری موظف است تمهیدات لازم را برای بیمه بناهای تاریخی ثبت شده در فهرست آثار ملی و فهرست‌های ذیریط انجام دهد.

هیأت رئیسه محترم مجلس شورای اسلامی

احتراماً، در اجرای آیین نامه داخلی مجلس شورای اسلامی و ماده (۴)

قانون تدوین و تنقیح قوانین و مقررات کشور مصوب ۱۳۸۹/۳/۲۵ نظر معاونت قوانین

در مورد طرح حمایت از مرمت و احیای بافت‌های تاریخی- فرهنگی و

توانمندسازی مالکان و بهره‌برداران بناهای تاریخی- فرهنگی تقدیم می‌گردد.

معاون قوانین

نظر اداره کل تدوین قوانین

معاون محترم قوانین

احتراماً در اجرای بندهای (۲) و (۴) ماده (۴) قانون تدوین و تنقیح قوانین و مقررات کشور مصوب ۱۳۸۹/۳/۲۵ نظر این اداره کل به شرح زیر تقدیم می‌گردد:

۱- سابقه تقدیم:

ماده ۱۳۴ - ■ قبله تقدیم نگردیده است

- ■ قبله در جلسه علنی شماره مورخ تقدیم و در تاریخ در مجلس / کمیسیون (موضوع اصل ۸۵ قانون اساسی) رد شده و اینکه:

با تغییر اساسی با تقاضای کتبی ۵۰ نفر از نمایندگان (مشروط به تصویب مجلس)

پیش از انقضای شش ماه بدون تغییر اساسی

با تقاضای کتبی کمتر از ۵۰ نفر از نمایندگان با انقضای شش ماه

مجدداً قابل پیشنهاد به مجلس می‌باشد.
 نمی‌باشد.

۲- در اجرای بند (۲) ماده (۴) قانون تدوین و تنقیح قوانین و مقررات کشور:

رعایت شده است.

در طرح تقدیمی آینه نگارش قانونی و ویرایش ادبی رعایت شده است. (با اعمال نظر کارشناسی)

■ رعایت نشده است، دلایل مغایرت به ضمیمه تقدیم می‌شود.

۳- از نظر آینه نامه داخلی مجلس (شکلی):

الف- ماده ۱۳۱ -

اول- حداقل امضاء لازم (۱۵ نفر) دارد ندارد

دوم- موضوع و عنوان مشخص دارد ندارد

سوم- دلایل لزوم تهیه و پیشنهاد در مقدمه دارد ندارد

چهارم- موادی متناسب با اصل موضوع و عنوان دارد ندارد

ب- ماده ۱۴۲- طرح تقدیمی دارای یکاموضوع ماده واحده است و پیشنهاد آن به عنوان مواجه با ایراد نمی‌باشد. بیش از یکاموضوع مواد متعدد می‌باشد.

۴- در اجرای بند(۴) ماده(۴) قانون تدوین و تنقیح قوانین و مقررات کشور مصوب : ۱۳۸۹/۳/۲۵

اول: از نظر قانون اساسی؛

طرح تقدیمی با قانون اساسی بطور کلی مغایرت ندارد.

■ دارد. اصل / اصول مغایر و دلیل مغایرت به ضمیمه تقدیم می‌گردد.

دوم: از نظر سیاست‌های کلی نظام و سند چشم‌انداز؛

طرح تقدیمی با سیاست‌های کلی نظام و سند چشم‌انداز مغایرت ندارد.

■ دارد، دلیل مغایرت به ضمیمه تقدیم می‌شود.

سوم: از نظر قانون برنامه؛

طرح تقدیمی با قانون برنامه مغایرت ندارد.

■ دارد، دلیل مغایرت به ضمیمه تقدیم می‌شود.

چهارم: از نظر آینه‌نامه داخلی مجلس (ماهواری)؛

الف- طرح تقدیمی با قانون آینه‌نامه داخلی مجلس مغایرت ندارد.

■ دارد، دلیل مغایرت به ضمیمه تقدیم می‌شود.

ب- ماده ۱۴۴- رعایت اصل هفتاد و پنجم قانون اساسی شده است.

■ نشده است، دلیل مغایرت به ضمیمه تقدیم می‌شود.

ج- ماده ۱۸۵- موجب اصلاح یا تغییر برنامه مصوب نمی‌شود و نیاز به رأی نمایندگان ندارد.

■ می‌شود دارد.

تعداد یک برگ اظهارنظر به ضمیمه تقدیم می‌شود.

مدیر کل تدوین قوانین

۵- طرح تقدیمی از حیث پیشگیری از وقوع جرم با بند(۵) اصل(۱۵۶) قانون اساسی مغایرت ندارد.

معاونت اجتماعی و پیشگیری از وقوع جرم قوه قضائیه

ضمیمه نظر اداره کل تدوین قوانین

بیان مستندات و دلایل مغایرت:

- ۱- طرح تقدیمی مغایر سیاستهای تدوین و تتفییق قوانین مجلس شورای اسلامی است. این گونه طرحها مناسب است در قالب اصلاح یا الحاق به یک قانون معتبر انجام شود.
- ۲- تجویز تشکیل شورای بافت تاریخی- فرهنگی استان به شرح بند (ح) ماده (۱) دارای بار مالی و مغایر اصل هفتاد و پنجم (۷۵) قانون اساسی است.
- ۳- ترکیب شورای بافت تاریخی- فرهنگی استان در بند (ح) ماده (۱) با توجه به عضویت اعضای غیر قوه مجریه در آن، مغایر اصل شصتم (۶۰) قانون اساسی می باشد.
- ۴- ماده (۹) از جهت تجویز تأمین منابع مالی از محل منابع داخلی، استانی و ملی دستگاههای اجرائی مغایر با اصل هفتاد و پنجم (۷۵) قانون اساسی است.
- ۵- ماده (۱۰) از جهت تجویز معافیت از پرداخت حقوق ورودی مغایر با اصل هفتاد و پنجم (۷۵) قانون اساسی و بند (الف) ماده (۶) قانون برنامه پنجساله ششم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران است.
- ۶- ماده (۱۴) از جهت تجویز تخفیف صدرصدی کلیه هزینه های عوارض و ارزش افزوده مغایر با اصل هفتاد و پنجم (۷۵) قانون اساسی و بند (الف) ماده (۶) قانون برنامه پنجساله ششم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران است.
- ۷- قسمت آخر تبصره ماده (۱۴) مغایر با اصل هفتاد و پنجم (۷۵) قانون اساسی است.
- ۸- ماده (۱۵) از جهت تجویز معافیت عوارض تراکم صد و هشتاد درصدی (۱۸۰٪) مغایر با اصل هفتاد و پنجم (۷۵) قانون اساسی است.
- ۹- ضمانت اجرای احکام متعدد این طرح، پیش‌بینی نشده است.
- ۱۰- بیشتر مواد این قانون یا به سیاستگذاری پرداخته است و یا به الزام دستگاهها در جهت تنظیم و تصویب طرحها، دستورالعملها و غیره. از این جهت امکان اجرائی شدن چنین طرحی از ابتداء محل تأمل است.

سوابق قانونی

ردیف	عنوان	تاریخ تصویب	مواد	متعارض
۱	قانون تأسیس شورای عالی شهرسازی و معماری ایران با اصلاحات و الحالات بعدی	۱۳۵۱/۱۲/۲۲	۵	
۲	قانون حمایت از احیاء، بهسازی و نوسازی یافته‌های فرسوده و ناکارآمد شهری	۱۳۸۹/۱۰/۱۲	۱۵	
۳	قانون شهرداری مصوب اصلاحات و الحالات بعدی	۱۳۳۴/۰۴/۱۱	۹۹ و ۱۰۰	
۴	قانون محاسبات عمومی کشور	۱۳۶۷/۷/۱	۵	
۵	قانون برنامه پنجماله توسعه جمهوری اسلامی ایران (۱۳۹۰-۱۳۹۴)	۱۳۸۹/۱۰/۲۵	۱۱	
۶	قانون تنظیم بخشی از مقررات مالی دولت	۱۳۸۰/۱۱/۲۷	۲۱ الی ۲۴	
۷	قانون برنامه سوم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران	۱۳۷۹/۱/۱۷	۱۶۶	
۸	قانون تشکیل سازمان میراث فرهنگی و گردشگری	۱۳۸۲/۱۰/۲۳	کل مواد	
۹	قانون اساسنامه سازمان میراث فرهنگی کشور	۱۳۶۷/۲/۱	کل مواد	
۱۰	قانون اخذ ورودیه از بازدیدکنندگان موزه‌های تخصصی	۱۳۸۸/۲/۲۰	ماده واحده	
۱۱	قانون برنامه پنجماله ششم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران (۱۴۰۰-۱۳۹۶)	۱۳۹۵/۱۲/۲۱	۹۹ الی ۱۰۱	
۱۲	قانون احکام دائمی برنامه‌های توسعه کشور	۱۳۹۵/۱۱/۱۰	۷۲	

قانون تأسیس شورای عالی شهرسازی و معماری ایران مصوب ۱۳۵۱/۱۲/۲۲

با اصلاحات و الحالات بعدی

ماده ۵ - (اصلاحی ۱۳۸۹/۰۴/۰۷) بررسی و تصویب طرحهای تفصیلی شهری و تغییرات آنها در هر استان به وسیله کمیسیونی به ریاست استاندار (و در غیاب وی معاون عمرانی استانداری) و با عضویت شهردار و نماینده‌گان وزارت مسکن و شهرسازی، وزارت جهاد کشاورزی و سازمان میراث فرهنگی و گردشگری و صنایع دستی و همچنین رئیس شورای اسلامی

شهر ذی ربط و نماینده سازمان نظام مهندسی استان (با تخصص معماري یا شهرسازی) بدون حق رأى انجام می شود .
تغییرات نقشه های تفصیلی اگر براساس طرح جامع شهری مؤثر باشد باید به تأیید مرجع تصویب کننده طرح جامع (شورای عالی شهرسازی و معماري ایران یا مرجع تعیین شده از طرف شورای عالي) برسد .
تبصره ۱ - (اصلاحی ۱۳۸۸/۰۱/۲۳) بررسی های فنی این کمیسیون بر عهده کارگروه (کمیته) فنی کمیسیون مشکل از نماینده گان کمیسیون و مشاور طرح تفصیلی شهر می باشد .

تبصره ۲ - (الحاقی ۱۳۸۸/۰۱/۲۳) دیرخانه کمیسیون در سازمان مسکن و شهرسازی استان می باشد .
تبصره ۳ - (الحاقی ۱۳۸۸/۰۱/۲۳) در مورد شهر تهران معاونین ذی ربط وزراء مسکن و شهرسازی، کشور، نیرو، جهاد کشاورزی و معاونین رؤسای سازمانهای حفاظت محیط زیست و میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی و شهردار تهران (رئیس کمیسیون) و همچنین رئیس شورای اسلامی شهر تهران بدون حق رأى ، اعضاء کمیسیون می باشند .
 محل دیرخانه این کمیسیون در شهرداری تهران خواهد بود . جلسات کمیسیون با حضور اکثریت اعضاء رسمیت یافته و تصمیمات کمیسیون حداقل با چهار رأى موافق معتبر است .

تبصره ۴ - (الحاقی ۱۳۸۸/۰۱/۲۳) در صورت فقدان شورای اسلامی شهر در تهران ، نماینده وزیر کشور و در سایر شهرها نماینده معرفی شده از سوی استاندار به جای رئیس شورای اسلامی شهر در کمیسیون ذی ربط شرکت خواهد نمود .

قانون حمایت از احياء، بهسازی و نوسازی بافت‌های فرسوده و ناکارآمد شهری

ماده ۱ - به منظور ایجاد وحدت رویه در فرآیند احياء، بهسازی و نوسازی بافت‌های فرسوده و ناکارآمد شهری و تعیین محدوده های مورد حمایت این قانون اقداماتی به شرح ذیل صورت می پذیرد .

ماده ۲ - اصطلاحات و تعاریفی که در این قانون به کار رفته دارای معانی ذیل است :

الف - بافت‌های فرسوده و ناکارآمد شهری، مناطقی از شهر است که در طی سالیان گذشته عناصر مشکله آن اعم از تأسیسات رویناتی، زیربنایی، اینجی، مستحداثات، خیابانها و دسترسی‌ها، دچار فرسودگی و ناکارآمدی شده و ساکنان آن از مشکلات متعدد اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی و کالبدی رنج می برند .

ب - نقشه محدوده بافت‌های فرسوده و ناکارآمد شهری، نقشه‌ای است که براساس شاخصهای مصوب شورای عالی شهرسازی و معماري ایران توسط وزارت مسکن و شهرسازی (سازمان عمران و بهسازی شهری ایران) و یا شهرداریها تهیه و به تصویب کمیسیونهای موضوع ماده (۵) قانون تأسیس شورای عالی شهرسازی و معماري ایران رسیده یا می رسد .

ج - طرحهای احياء، بهسازی و نوسازی، طرحهایی هستند که در چهارچوب طرحهای توسعه شهری (اعم از جامع و تفصیلی) به منظور اجراء برنامه‌های احياء، بهسازی و نوسازی شهری با رعایت اصول شهرسازی، فنی و معماري تهیه می شود . این طرحها در بر گیرنده کاربریهای جدید و مورد نیاز محدوده معینی از بافت‌های فرسوده و ناکارآمد شهری بوده و اجراء آنها متضمن تأمین خدمات عمومی و زیرساخت‌های شهری از قبیل شبکه‌های دسترسی، معابر و بدنی آنها، پروژه‌های عمران و خدمات شهری، فضای سبز و غیره است که متنکی بر ضوابط شهرسازی و معماري ایرانی - اسلامی و بومی هر منطقه می باشد .

د - سهام پروژه، حق السهمی از ارزش کل پروژه است که سهم دارنده را مشخص می کند .
ماده ۳ - طرحهای یاد شده در بند(ج) ماده (۲) توسط وزارت مسکن و شهرسازی (سازمان عمران و بهسازی شهری ایران) و یا شهرداریها تهیه و خارج از نوبت به تصویب کمیسیونهای موضوع ماده (۵) قانون تأسیس شورای عالی شهرسازی و معماري ایران می رسد .

ماده ۴ - مجریان طرحهای احياء، بهسازی و نوسازی، (وزارت مسکن و شهرسازی و شهرداریها) می توانند قسمتی از اختیارات خود را به شرکها و یا سازمانهای وابسته به خود و یا اشخاص حقیقی و حقوقی غیر دولتی صاحب صلاحیت فنی، مالی و اجرائی واکذار نمایند . صلاحیت اشخاص حقیقی و حقوقی را وزارت مسکن و شهرسازی (سازمان عمران و بهسازی شهری ایران) تعیین می نماید .

ماده ۵ - وزارت کشور (سازمان مدیریت بحران کشور) مکلف است برای جلوگیری از خسارات ناشی از حوادث غیر مترقبه در بافت‌های فرسوده و ناکارآمد پیشگیری لازم را با اولویت بافت‌های مذکور به عمل آورد .

ماده ۶ - به منظور جلب مشارکت حداقلی مالکان و ساکنان محدوده طرحهای احياء، بهسازی و نوسازی، حسب مورد از سوی مجری طرح ، محدوده اجرائی طرحهای مصوب به نحو مطلوب و مناسب به ساکنان و مالکان اطلاع رسانی می شود و با همکاری آنها برای حصول توافق نسبت به ارزیابی و تعیین قیمت روز اراضی، اینجی و دیگر حقوق قانونی افراد در وضعیت موجود به علاوه پائزده درصد (۱۵٪) از طریق هیأت سه نفره کارشناسان رسمی دادگستری (یک نفر به انتخاب مالک یا صاحب حق، یک نفر به انتخاب مجری طرح و یک نفر مرضی الطرفین) اقدام می گردد . هرینهای ارزیابی به عنوان جزئی از

هزینه‌های اجراء پروژه محسوب شده و به عهده مجری طرح است.

ماده ۷- در صورتی که تعدادی از مالکان املاک واقع در پروژه‌های اجرائی مصوب تمایلی به مشارکت نداشته باشند و ملک آنها مانع اجراء طرح باشد، سهم آنها براساس ارزش تقویم شده به عنوان قیمت پایه در صورت وجود وجهه ملزم شرعی از طریق مزايدة به فروش رسیده و به آنان پرداخت می‌شود. برنده مزايدة به نسبت سهام مالک، در مشارکت با مجری طرح جایگزین مالک اول می‌گردد. در صورت استنکاف مالکان املاک مذکور از مشارکت و یا عدم واگذاری سهام به هر دلیل از طریق مزايدة، مجری طرح باید رأساً یا از طریق جلب سرمایه‌های سرمایه‌گذاران مقاضی مشارکت، نسبت به خرید یا تملک املاک مزبور اقدام نماید. در صورت مجھوں‌المالک بودن بعضی از املاک واقع در پروژه‌های اجرائی فوق با اذن ولی‌فقیه از طریق مزايدة اقدام می‌شود و وجود حاصل در اختیار ولی‌فقیه قرار می‌گیرد تا مطابق نظر ایشان عمل شود.

تبصره ۱- اقدامات مربوط به تملک املاک موضوع این ماده صرفاً از طریق مجری طرح و وفق احکام این قانون و همچنین احکام غیر مغایر در لایحه قانونی نحوه خرید املاک و اراضی برای اجراء برنامه‌های عمومی، عمرانی و نظامی دولت مصوب ۱۳۵۸/۱۱/۱۷ شورای انقلاب و قانون نحوه تقویم اینه، املاک و اراضی مورد نیاز شهرداریها مصوب ۱۳۷۰/۸/۲۸ و اصلاحات بعدی صورت می‌ذیرد. این اقدام مانع از مراجعته ذی‌نفع حداکثر ظرف بیست روز از ابلاغ واقعی به مراجع قضائی و همچنین مانع اجراء عملیات نخواهد بود.

تبصره ۲- طرق مختلف تأمین مانع مالی اجراء این ماده و سایر مفاد قانون اعم از راهنمایی نهادهای تأمین سرمایه، انتشار اوراق مشارکت، جلب مشارکت سرمایه‌گذار خارجی یا داخلی، ایجاد صندوق‌های توسعه سرمایه‌گذاری غیردولتی و راه اندازی شرکت‌های سهام پروژه غیردولتی و نظایر آن به موجب آئین نامه‌ای است که توسط وزارت‌خانه‌های مسکن و شهرسازی، کشور و امور اقتصادی و دارایی حداکثر ظرف سه ماه پس از تصویب این قانون در چهارچوب قوانین بودجه و برنامه توسعه، تنظیم می‌شود و به تصویب هیأت وزیران می‌رسد. ایجاد صندوقهای توسعه سرمایه‌گذاری دولتی و راهنمایی شرکت‌های سهام پروژه دولتی منوط به تصویب مجلس شورای اسلامی است.

ماده ۸- به منظور تشویق مالکان، سرمایه‌گذاران و سازندگان و تسریع در فرآیند احیاء، بهسازی و نوسازی طرحهای مصوب موضوع این قانون، کلیه املاک و اراضی واقع در پروژه‌های اجرائی طرحهای یاد شده و همچنین سایر اینه و اراضی واقع در دیگر نقاط محدوده بافت‌های فرسوده و ناکارامد شهری با کاربری مسکونی از حیث عوارض صدور پروانه ساختمانی و تراکم، مشمول ماده (۱۶) قانون ساماندهی و حمایت از تولید و عرضه مسکن مصوب سال ۱۳۸۷ می‌شود و در خصوص سایر کاربری‌ها، شهرداری‌ها مکلفند نسبت به تقسیط و یا مشارکت در پروژه‌ها، به ازاء بهای عوارض متعلقه و یا موکول نمودن پرداخت عوارض به پایان عملیات ساخت و ساز و دریافت آن بر اساس بهای روز، حسب مورد اقدام نمایند. مجری طرح می‌تواند در مقابل عوارض و مطالبات شهرداری نسبت به واگذاری بخشی از فضاهای احداثی طرح اقدام و یا با انجام خدمات موردنیاز طرح با شهرداری تهاتر نماید.

ماده ۹- به منظور حل و فصل اختلافات و مشکلات مربوط به املاک و اراضی واقع در طرحهای مصوب احیاء، بهسازی و نوسازی اعم از فاقد سند، بلاصاحب و مجھوں‌المالک و سایر اختلافات و تعیین تکلیف و ضعیت این گونه املاک، وفق ضوابط و مقررات مربوط، هیأتی مرکب از یک نفر از قضات با تجربه دادگستری به انتخاب رئیس قوه قضائیه، رئیس اداره ثبت اسناد و املاک محل یا نماینده وی و یک نفر به نمایندگی از سوی سازمان مسکن و شهرسازی استان در اداره ثبت اسناد و املاک محل تشکیل می‌شود و با رعایت ضوابط و مقررات مورد عمل نسبت به موضوع رسیدگی و با رأی قضی عضو هیأت اتخاذ تصمیم خواهد نمود.

رأی صادره توسط قضی طرف بیست روز پس از ابلاغ در محاکم دادگستری قابل تجدیدنظر و رأی دادگاه تجدیدنظر قطعی است.

ماده ۱۰- ادارات ثبت اسناد و املاک مکلفند در محدوده طرحهای احیاء، بهسازی و نوسازی با رعایت حقوق مالکانه اشخاص، عملیات ثبتی لازم را جهت حذف معابر موجود، تجمیع، تفکیک و افزای اراضی و املاک و مستحقات واقع در طرحهای احیاء، بهسازی و نوسازی مصوب با اولویت و حداکثر ظرف دو ماه پس از درخواست مجری به انجام رسانند.

تبصره- شهرداریها می‌توانند در پروژه‌های تجمیعی صرفاً با صور تجلیسه توافق مالکین نسبت به صدور پروانه ساخت اقدام نمایند، در هر صورت صدور پایان کار منوط به ارائه سند ثبتی است.

ماده ۱۱- به منظور تأمین سرانهها و زیرساختهای لازم در طرحهای مصوب احیاء، بهسازی و نوسازی حق الامتیاز آب‌برق، گاز‌تلفن و نظایر آن در این محدوده‌ها پس از نوسازی، محفوظ است و دستگاههای ذی‌ربط موظفند نسبت به برقراری و تأمین خدمات موردنیاز اقدام نمایند.

ماده ۱۲- دولت می‌تواند هزینه‌های بخشش‌های غیر دولتی به منظور تأمین خدمات و فضاهای عمومی، فرهنگی، گردشگری،

- اموزشی، مذهبی و ورزشی در مناطق یاد شده را جزء هزینه‌های قابل قبول مالیاتی مؤدیان محسوب نماید.
- ماده ۱۳- دولت مجاز است سالانه ده هزار میلیارد ریال جهت احیاء، بهسازی و نوسازی بافت‌های فرسوده شهری در بودجه سنواتی کل کشور پیش بینی و درج نماید.
- ماده ۱۴- شورای برنامه ریزی و توسعه استانها موظفند در چهارچوب اعتبارات موضوع ماده (۱۳) این قانون اعتبارات مورد نیاز را برای ساخت فضاهای و ساختمان‌های عمومی و خدماتی در محدوده مصوب بافت‌های فرسوده از محل اعتبار دستگاه‌های ذی ربط با اولویت تأمین نمایند.
- ماده ۱۵- بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران موظف است حداقل بیست و پنج درصد (٪ ۲۵) تسهیلات بانکی ارزان قیمت تخصیصی به بخش مسکن را به امر احداث و نوسازی مسکن و احیاء، بهسازی و نوسازی بافت‌های فرسوده شهری اختصاص دهد.
- ماده ۱۶- وزارت مسکن و شهرسازی (سازمان عمران و بهسازی شهری ایران) مكلف است با همکاری وزارت کشور، سازمان میراث فرهنگی و گردشگری کشور و شورای عالی استانها به مظور جلب همکاری و مشارکت کلیه دستگاه‌های اجرائی ذی ربط در فرایند احیاء، بهسازی و نوسازی بافت‌های فرسوده و ناکارآمد و در جهت راهبری و مدیریت یکپارچه و ایجاد وحدت رویه کلیه عوامل مرتبط در سطح ملی و محلی و استفاده از امکانات و منابع موجود حداکثر طرف شش ماه پس از تصویب این قانون نسبت به تهیه و تدوین سند ملی راهبردی احیاء، بهسازی و نوسازی و توانمندسازی بافت‌های فرسوده و ناکارآمد شهری با رویکرد ضوابط شهرسازی معماری ایرانی - اسلامی اقدام و برای تصویب به هیأت وزیران ارائه نماید.
- ماده ۱۷- در اجراء کلیه مفاد این قانون رعایت اجراء اصل (۸۳) قانون اساسی و موازین شرعاً مربوط به وقف الزامی است. قانون فوق مشتمل بر هفده ماده و شش تبصره در جلسه علنی روز یکشنبه مورخ دوازدهم دی ماه یکهزار و سیصد و هشتاد و نه مجلس شورای اسلامی تصویب و در تاریخ ۱۳۸۹/۱۰/۲۹ به تأیید شورای نگهبان رسید. علی لاریجانی

مواد ۹۹ و ۱۰۰ قانون شهرداری مصوب ۱۳۳۴/۰۴/۱۱ با اصلاحات والحقات بعدی

- ماده ۹۹- (اصلاحی ۱۳۷۲/۱۲/۰۱) شهرداریها مكلفند در مورد حریم شهر اقدامات زیر را بنمایند:
- ۱- تعیین حدود حریم و تهیه نقشه جامع شهرسازی با توجه به توسعه احتمالی شهر.
 - ۲- تهیه مقرراتی برای کلیه اقدامات عمرانی از قبیل قطعه بندی و تقسیک اراضی - خیابان کشی - ایجاد باغ و ساختمن - ایجاد کارگاه و کارخانه و همچنین تهیه مقررات مربوط به حفظ بهداشت عمومی مخصوص بحریم شهر با توجه به نقشه عمرانی شهر.
 - ۳- بمظور حفظ بافت فرهنگی - سیاسی و اجتماعی تهران و شهرستانهای کرج ، ورامین ، شهریار و بخش‌های تابع ری و شمیرانات ، دولت مكلف است حداکثر طرف مدت ۳ ماه نسبت به اصلاح حریم شهر تهران ، کرج ، ورامین ، شهریار و بخش‌های تابعه ری و شمیرانات بر اساس قانون تقسیمات کشوری و منطبق بر محدوده قانونی شهرستانهای مذکور اقدام نماید.
- هزینه‌های حاصل از اجرای این بند از محل درآمد موضوع تبصره ۲ این قانون تأمین خواهد شد.
- تفاوتی که در اجرای این قانون از حریم شهرداریها مذکور جدا می‌شوند در صورتی که در محدوده قانونی و استحفاظی شهر دیگری قرار گیرند عوارض متعلقه کماکان توسط شهرداری مربوط دریافت خواهد شد . و در غیر اینصورت توسط بخشداری مربوط آخذ و به حساب خزانه واریز می‌گردد .
- همه ساله لاقل معادل ۸۰٪ وجهه واریزی مذکور در بودجه سالانه کل کشور برای فعالیتهای عمرانی موضوع تبصره ۳ این قانون منظور خواهد شد .

- تبصره ۱- (اصلاحی ۱۳۷۲/۱۲/۰۱) بمظور حفاظت از حریم مصوب شهرهای استان تهران ، شهرداریها مربوطه مكلفند از مقررات تبصره ذیل ماده ۲ قانون نظارت بر گسترش شهر تهران مصوب ۱۳۵۲/۵/۱۷ استفاده نمایند .
- تبصره ۲- (اصلاحی ۱۳۷۲/۱۲/۰۱) بمظور جلوگیری از ساخت و سازهای غیر مجاز در خارج از حریم مصوب شهرها و نحوه رسیدگی به موارد تخلف کمیسیونی مرکب از نمایندگان وزارت کشور، قوه قضائیه و وزارت مسکن و شهرسازی در استانداریها تشکیل خواهد شد . کمیسیون حسب مورد و با توجه به طرح جامع (چانچه طرح جامع به تصویب نرسیله باشد با رعایت ماده ۴ این نامه احداث بنا در خارج از محدوده قانونی و حریم شهرها مصوب ۱۳۵۵) نسبت به صدور رأی قلع بنا یا جریمه معادل پنجاه درصد درصد قیمت روز اعیانی تکمیل شده اقدام خواهد نمود .

مراجع ذیریط موظفند برای ساختمانهایی که طبق مقررات این قانون و نظر کمیسیون برای آنها جزئیه تعیین و پرداخت گردیده در صورت درخواست صاحبان آنها برای گواهی پایان کار صادر نمایند.

تبصره ۳ - عوارض ساختمانها و اراضی واقع در محدوده شهر که خدمات شهری (آب - برق - نظافت - اسفالت) نسبت به آنها انجام نشده فقط به تناسب ۱/۵ خدمات انجام شده دریافت میگردد.

تبصره ۴-(الحاقی ۱۳۷۲/۱۲۰۱) شهرداریهای سراسر کشور مکلفند علاوه بر اختیارات دولتی حدائق هشتاد درصد از عوارض و درآمدهای را که از حريم استحقاظی شهرها کسب می نمایند با نظارت فرمانداری و بخشداری ذیریط در جهت عمران و آبادانی روستاهای شهرکهای واقع در حريم خصوصاً در جهت راه سازی، آموزش و پرورش، بهداشت، تأمین آب آشامیدنی و کشاورزی هزینه نمایند.

ماده واحده ۱۰-۱۳۷۳/۰۷/۱۰ مقصود از اصلاح حريم شهرها و محدوده تقسیمات کشوری شهرستانها و بخشها تابعه مذکور در این قانون، عبارت از این است که آن قسمت از حريم موجود این شهرها که برخلاف رعایت تقسیمات کشوری داخل در محدوده قانونی شهرستانهای همچوar قرار گرفته است اصلاح گردد، بگونه ای که از تداخل حريم موجود این شهرها در محدوده تقسیمات کشوری شهرستانهای همچوar جلوگیری بعمل آید.

ماده ۱۰۰-(الحاقی ۱۳۴۵/۱۱۲۷) مالکین اراضی و املاک واقع در محدوده شهر یا حريم آن باید قبل از هر اقدام عمرانی یا تغییک اراضی و شروع ساختمان از شهرداری پروانه اخذ نمایند.

شهرداری میتواند از عملیات ساختمانهای بدون پروانه یا مخالف مفاد پروانه بوسیله مأمورین خود اعم از آنکه ساختمان در زمین محصور یا غیر محصور واقع باشد جلوگیری نماید.

تبصره ۱-(اصلاحی ۱۳۵۲۰۵/۱۷) در موارد مذکور فوق که از لحاظ اصول شهرسازی یا فنی یا بهداشتی قلع تأسیسات و بنای خلاف مشخصات مندرج در پروانه ضرورت داشته باشد یا بدون پروانه شهرداری ساختمان احداث یا شروع باحداث شده باشد به تقاضای شهرداری موضوع در کمیسیونهای مرکب از نماینده وزارت کشور بانتخاب وزیر کشور و یکی از قضات دادگستری بانتخاب وزیر دادگستری و یکی از اعضای انجمن شهر بانتخاب انجمن مطرح میشود کمیسیون پس از وصول پرونده به ذیفع اعلام مینماید که ظرف ده روز توضیحات خود را کبایا ارسال دارد پس از انقضای مدت مذکور کمیسیون مکلف است موضوع را با حضور نماینده شهرداری که بدون حق رأی برای ادای توضیح شرکت میکند ظرف مدت یکماه تصمیم مقتضی بر حسب مورد اتخاذ کند در مواردیکه شهرداری از ادامه ساختمان بدون پروانه یا مخالف مفاد پروانه جلوگیری میکند مکلف است حداکثر ظرف یک هفته از تاریخ جلوگیری موضوع را در کمیسیون مذکور مطرح نماید در غیر اینصورت کمیسیون تقاضای ذیفع بموضع رسیدگی خواهد کرد.

در صورتیکه تصمیم کمیسیون بر قلع تمام یا قسمتی از بنا باشد مهلت مناسبی که نباید از دو ماه تجاوز کند تعیین نمایند.

شهرداری مکلف است تصمیم مزبور را به مالک ابلاغ کند. هر گاه مالک در مهلت مقرر اقدام به قلع بنا نماید شهرداری رأساً اقدام کرده و هزینه آنرا طبق مقررات آئین نامه اجرای وصول عوارض از مالک دریافت خواهد نمود.

تبصره ۲-(اصلاحی ۱۳۵۸/۰۶۲۷) در مورد اضافه بنا زائد بر مساحت زیر بنا مندرج در پروانه ساختمانی واقع در حوزه استفاده از اراضی مسکونی کمیسیون میتواند در صورت عدم ضرورت قلع اضافه بنا با [به] توجه بموقعیت ملک از نظر مکانی (در برخیابانهای اصلی یا خیابانهای فرعی و یا کوچه بن باز یا بن بست) رأی باخذ جزئیه ای که متناسب با نوع استفاده از فضای ایجاد شده و نوع ساختمان از نظر مصالح مصرفی باشد تعیین و شهرداری مکلف است براساس آن نسبت بوصول جزئیه اقدام نماید. (جزئیه نباید از حدائق یک دوم کمتر و از سه برابر ارزش معاملاتی ساختمان برای هر مترمربع بنای اضافی بیشتر باشد) در صورتیکه ذیفع از پرداخت جزئیه خود داری نمود شهرداری مکلف است مجدداً پرونده را بهمان کمیسیون ارجاع و تقاضای صدور رأی تخریب را ننماید. کمیسیون در این مورد نسبت بصدور رأی تخریب اقدام خواهد نمود.

تبصره ۳-(اصلاحی ۱۳۵۸/۰۶/۲۷) در مورد اضافه بنا زائد بر مساحت مندرج در پروانه ساختمانی واقع در حوزه استفاده از اراضی تجاری و صنعتی و اداری کمیسیون میتواند در صورت عدم ضرورت قلع اضافه بنا با توجه بموقعیت ملک از نظر مکانی (در برخیابانهای اصلی یا خیابانهای فرعی و یا کوچه بن باز یا بن بست) رأی باخذ جزئیه ای که متناسب با نوع استفاده از فضای ایجاد شده و نوع ساختمان از نظر مصالح مصرفی باشد تعیین و شهرداری مکلف است براساس آن نسبت بوصول جزئیه اقدام نماید (جزئیه نباید از حدائق دو برابر کمتر و از چهار برابر ارزش معاملاتی ساختمان برای هر مترمربع بنای اضافی ایجاد شده بیشتر باشد) در صورتی که ذیفع از پرداخت جزئیه خود داری نمود شهرداری مکلف است مجدداً پرونده را بهمان کمیسیون ارجاع و تقاضای صدور رأی تخریب را ننماید. کمیسیون در این مورد نسبت بصدور رأی تخریب اقدام خواهد نمود.

تبصره ۴ (اصلاحی ۱۳۵۸/۰۷/۲۷) در مورد احداث بنای بدون پروانه در حوزه استفاده از اراضی مربوطه در صورتیکه اصول فنی و بهداشتی و شهرسازی رعایت شده باشد کمیسیون میتواند با صدور رأی بر اخذ جریمه بازاء هر متر مربع بنای بدون مجوز یک دهم ارزش معاملاتی ساختمان یا یک پنجم ارزش سرقفلی ساختمان، در صورتیکه ساختمان ارزش دریافت سرقفلی داشته باشد، هر کدام که مبلغ آن بیشتر است از ذیفع، بلا مانع بودن صدور برگ پایان ساختمان را بشهرداری اعلام نماید. اضافه بنا زائد بر تراکم مجاز براساس مقادیر تبصره های ۲ و ۳ عمل خواهد شد.

تبصره ۵ (اصلاحی ۱۳۵۸/۰۷/۲۷) در مورد عدم احداث پارکینگ و یا غیر قابل استفاده بودن آن و عدم امکان اصلاح آن کمیسیون میتواند با توجه به موقعیت محلی و نوع استفاده از فضای پارکینگ رأی باخذ جریمه ای که حداقل یک برابر و حداقل دو برابر ارزش معاملاتی ساختمان برای هر متر مربع فضای ازین رفته پارکینگ باشد صادر نماید (مساحت هر پارکینگ با احتساب گردش ۲۵ متر مربع میباشد) شهرداری مکلف باخذ جریمه تعین شده و صدور برگ پایان ساختمان میباشد.

تبصره ۶ (اصلاحی ۱۳۵۸/۰۷/۲۷) در مورد تجاوز به معابر شهر، مالکین موظف هستند در هنگام نوسازی براساس پروانه ساختمان و طرحهای مصوب رعایت برهای اصلاحی را بینایند. در صورتیکه برخلاف پروانه و یا بدون پروانه تجاوزی در اینمورد انجام گیرد شهرداری مکلف است از ادامه عملیات جلوگیری و پرونده امر را به کمیسیون ارسال نماید. در سایر موارد تخلف مانند عدم استحکام بنا، عدم رعایت اصول فنی و بهداشتی و شهرسازی در ساختمان رسیدگی بموضع در صلاحیت کمیسیونهای ماده صد است.

تبصره ۷ (اصلاحی ۱۳۵۸/۰۷/۲۷) مهندسان ناظر ساختمانی مکلفند نسبت به عملیات اجرائی ساختمانی که به مسئولیت آنها احداث میگردد از لحاظ انطباق ساختمان با مشخصات مندرج در پروانه و نقشه ها و محاسبات فنی مستمرة نظارت کرده و در پایان کار مطابقت ساختمان با پروانه و نقشه و محاسبات فنی را گواهی نمایند. هرگاه مهندس ناظر برخلاف گواهی نماید و یا تخلف را پموقع بشهرداری اعلام نکند و موضوع متهی بطرح در کمیسیون مندرج در تبصره یک ماده صد قانون شهرداری و صدور رأی بر جریمه یا تخریب ساختمان گردد شهرداری مکلف است مراتب را به نظام معماری و ساختمانی منعکس نماید. شورای انتظامی نظام مذکور موظف است مهندس ناظر ثبوت تقصیر برابر قانون نظام معماری و ساختمانی حسب مورد با توجه به اهمیت موضوع به ۶ ماه تا سه سال محرومیت از کار و در صورتیکه مجدداً مرتکب تخلف شود که منجر بصدور رأی تخریب بوسیله کمیسیون ماده صد گردد به حداقل مجازات محکوم کند. مراتب محکومیت از طرف شورای انتظامی نظام معماری و ساختمانی در پروانه استغال درج و در یکی از جرائد کثیر الانتشار اعلام میگردد. شهرداری مکلف است تا صدور رأی محکومیت بمحض وقوف از تخلف مهندس ناظر و ارسال پرونده کمیسیون ماده صد بمدت حداقل ۶ ماه از اخذ گواهی اعضاء مهندس ناظر مربوطه برای ساختمان جهت پروانه ساختمان شهرداری خود داری نماید. مأموران شهرداری نیز مکلفند در مورد ساختمانها نظارت نمایند و هر گاه از موارد تخلف در پروانه بموضع جلوگیری نکنند و یا در مورد صدور گواهی انطباق ساختمان با پروانه مرتکب تقصیری شوند طبق مقررات قانونی به تخلف آنان رسیدگی میشود و در صورتیکه عمل ارتکابی مهندسان ناظر و مأموران شهرداری واجد جنبه جزائی هم باشد از این جهت نیز نیز قابل تعقیب خواهد بود.

در مواردیکه شهرداری مکلف به جلوگیری از عملیات ساختمانی است و دستور شهرداری اجرا نشود میتواند با استفاده از مأموران اجرائیات و در صورت لزوم مأموران انتظامی برای متوقف ساختن عملیات ساختمانی اقدام نماید.

تبصره ۸ (اصلاحی ۱۳۵۸/۰۷/۲۷) دفاتر استاد رسمی مکلفند قبل از انجام معامله قطعی در مورد ساختمانها گواهی پایان ساختمان در مورد ساختمانهای ناتمام گواهی عدم خلاف تاریخ انجام معامله را که توسط شهرداری صادر شده باشد ملاحظه و مراتب را در سند قید نمایند.

در مورد ساختمانهایی که قبل از تصویب قانون ۶ تبصره الحاقی بماده صد قانون شهرداریها (۲۴/۱۱/۱۳۵۵) معامله انجام گرفته و از ید مالک اولیه خارج شده باشد در صورتیکه مورد معامله کل پلاک را شامل نگردد گواهی عدم خلاف یا برگ پایان ساختمان الزامی نبوده و باثبت و تصریح آن در سند انجام معامله بلا مانع میباشد.

در مورد ساختمانهایی که قبل از تاریخ تصویب نقشه جامع شهر ایجاد شده در صورتیکه اضافه بناء جدیدی حادث نگردیده باشد و مدارک و استاد نشان دهنده ایجاد بنا قبل از سال تصویب طرح جامع شهر باشد باثبت و تصریح مراتب فوق در سند مالکیت انجام معامله بلا مانع میباشد.

تبصره ۹ (الحاقی ۱۳۵۸/۰۷/۲۷) ساختمانهایی که پروانه ساختمان آنها قبل از تاریخ تصویب نقشه جامع شهر صادر شده است از شمول تبصره ۱ ماده صد قانون شهرداری معاف میباشند.

تبصره ۱۰ (الحاقی ۱۳۵۸/۰۷/۲۷) در مورد آراء صادره از کمیسیون ماده صد قانون شهرداری هرگاه شهرداری یا مالک یا قائم

مقام او از تاریخ ابلاغ رأی ظرف مدت ده روز نسبت به آن رأی اعتراض نماید، مرجع رسیدگی باین اعتراض کمیسیون دیگر ماده صد خواهد بود که اعضای آن غیر از افرادی میباشند که در صدور رأی قبلی شرکت داشته اند. رأی این کمیسیون قطعی است.

تصریه ۱۱- (الحاقی ۱۳۵۸/۷۲۷) آئین نامه ارزش معاملاتی ساختمان پس از تهیه توسط شهرداری و تصویب انجمن شهر در مورد اخذ جرائم قابل اجراست. و این ارزش معاملاتی سالی یکبار قابل تجدید نظر خواهد بود.

ماده (۵) قانون محاسبات عمومی کشور (مصوب ۱۳۶۶/۶)

ماده ۵- مؤسسات و نهادهای عمومی غیر دولتی از نظر این قانون واحدهای سازمانی مشخصی هستند که با اجازه قانون به منظور انجام وظایف و خدماتی که جنبه عمومی داد، تشکیل شده و یا می شود.

تصریه - فهرست این قبیل مؤسسات و نهادها با توجه به قوانین و مقررات مربوط از طرف دولت پیشنهاد و به تصویب مجلس شورای اسلامی خواهد رسید.

قانون بر فناهه پنجم توسعه جمهوری اسلامی ایران (۱۳۹۰-۱۳۹۴) مصوب ۱۰/۲۵

ماده ۱۱- سازمان میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی مجاز است:

الف- اقدامات قانونی در جهت امکان ایجاد مراکز فرهنگی و گردشگری و نحوه تأسیس مراکز تخصصی غیردولتی را در زمینه میراث فرهنگی از قبیل موزه‌ها، مرمت آثار فرهنگی و تاریخی، کارشناسی اموال تاریخی و فرهنگی و همچنین مراکزی جهت نظارت بر مراکز اقامتی، پذیرایی، دفاتر خدمات مسافرتی و گردشگری با استاندارد لازم و شرایط سهل و آسان را فراهم نماید.

ب- از راه اندازی موزه‌های تخصصی به ویژه موزه‌های دفاع مقدس و شهدا توسط مؤسسات یا نهادهای عمومی غیردولتی، تعاضی و بخش خصوصی حمایت مالی نماید.

ج- از ایجاد مراکز حفظ آثار و فرهنگ سنتی عشایری و روستایی توسط بخش خصوصی و نهادهای عمومی غیردولتی و تعاضی با رعایت موازین اسلامی به منظور توسعه گردشگری آن مناطق حمایت مالی نماید.

د- از مالکیت و حقوق قانونی مالکین بنانها و آثار و اشیاء تاریخی مقول در جهت حفظ، صیانت و کاربرد مناسب آنها و اقدامات لازم جهت ییمه آثار فرهنگی، هنری و تاریخی حمایت مالی و معنوی نماید.

ه- آثار فرهنگی تاریخی و میراث معنوی حوزه فرهنگی ایران، موجود در کشورهای همسایه و منطقه و سایر کشورها به عنوان میراث فرهنگی را شناسایی و از آنها حمایت نماید.

قانون تنظیم بخشی از مقررات مالی دولت مصوب ۱۳۸۰/۱۱/۲۷

ماده ۲۱- به منظور تحقق اهداف برنامه چهارم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران، دولت مکلف است در اماکن تاریخی و میراث فرهنگی که امکان استفاده از کمکهای مالی سازمانهای فرهنگی بین‌المللی و خارجی وجود دارد شرایط لازم را برای حضور و همکاری آنها فراهم نماید.

ماده ۲۲- به منظور تسريع در امر توسعه هتلها و اقامتگاهها و سایر تأسیسات گردشگری، با تقاضای سازمان میراث فرهنگی و گردشگری:

۱- سازمان ملی زمین و مسکن موظف است اراضی مورد نیاز را به قیمت کارشناسی به صورت اجاره به شرط تمیلک پنج ساله در اختیار سرمایه گذاران قرار دهد.

۲- سازمان جنگلها و مراتع و آبخیز داری کشور و ادارات کل منابع طبیعی استانها و سازمان امور اراضی وزارت جهاد کشاورزی مکلفند اراضی مورد نیاز را به قیمت منطقه‌ای در اختیار سرمایه گذاران قرار دهند.

۳- تغییر کاربری اراضی برای استقرار هتلها با پیشنهاد سازمان میراث فرهنگی و گردشگری در کمیسیون ماده (۵) موضوع قانون تأسیس شورای عالی شهرسازی و معماری ایران به طور فوق العاده مورد بررسی و اقدام قرار خواهد گرفت.

۴- عوارض ناشی از تغییر کاربری و فروش تراکم به اقساط پنج تا ده ساله از شروع بهره برداری توسط سرمایه گذاران به شهرداری مربوط پرداخت خواهد شد.

ماده ۲۳- در اجرای بند (ب) ماده (۱۱۴) قانون برنامه چهارم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران به کلیه دستگاههای موضوع ماده (۱۶۰) قانون برنامه مزبور اجازه داده میشود برای تشکیل موزه‌های پژوهشی و تخصصی با مشارکت سازمان میراث فرهنگی و گردشگری اقدام نمایند.

ماده ۲۴- به منظور تحقق اهداف بخش گردشگری و میراث فرهنگی، افزایش اشتغال، فراهم شدن زمینه های سرمایه گذاری در تأسیسات گردشگری با تأکید بر مناطق کمتر توسعه یافته و نیز احیای بافت‌های قدیمی شهرها و روستاهای تاریخی فرهنگی کشور، سازمان میراث فرهنگی و گردشگری بر اساس قراردادهای منعقد شده با بانکها و مؤسسات اعتماری دولتی و غیر

دولتی، تسهیلات لازم را به سرمایه گذاران بخش غیر دولتی پرداخت نماید.

نرخ سود تسهیلات اعطای توسط بانکها و مؤسسات دولتی و غیر دولتی، نرخهای مورد عمل بانک خواهد بود.

قانون بوفامه سوم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران

مصوب ۱۳۷۹/۱/۱۷

۱۶۶ - به منظور حسن اجرای وظایف مندرج در قانون اساسنامه سازمان میراث فرهنگی کشور مصوب ۱۳۶۷،۲،۱ در

خصوصیات مرتضی و احیای بافتها و بنایهای تاریخی فرهنگی اقدامات ذیل انجام می شود:

الف - رئیس سازمان میراث فرهنگی کشور در شورای عالی شهرسازی و معماری ایران و نمایندگان آن سازمان در کمیسیونهای ماده (۵) [قانون تأسیس شورای عالی شهرسازی و معماری ایران مصوب ۱۳۵۱،۱۲،۲۲] و اصلاحات بعدی [] تهران و شهرستانها عضویت می یابند.

ب - در شهرهای دارای بافت تاریخی ارزشمند که حدود آن طبق ماده (۳) قانون اساسنامه سازمان میراث فرهنگی کشور مصوب ۱۳۶۷،۲،۱ اعلام شده و یا می شود تشکیلات شهرداریها مورد تجدیدنظر قرار می گیرد و به منظور انجام امور مربوط به حفاظت از بافت تاریخی این گونه شهرها، سازوکار مدیریتی مناسب در شهرداریهای مذکور ایجاد می گردد.

ج - شوراهای شهر در صدی از درآمد شهرداری هر شهر را مناسب با نیاز بافت‌های تاریخی آن شهر در اختیار مدیریت ذی‌ربط در شهرداری قرار می دهند تا با نظارت واحدهای سازمان میراث فرهنگی کشور در جهت مرمت بنایها، مجموعه‌ها و بافت‌های تاریخی همان محل به مصرف برسد.

دولت مکلف است امکانات و شرایط لازم جهت استفاده از منابع مالی و سرمایه‌های بین‌المللی و اعتبارات سازمانهای فرهنگی بین‌المللی از قبیل یونسکو برای توسعه امکانات و حفاظت آثار ملی و میراث فرهنگی را با سرمایه‌گذاری اولیه داخلی تا پایان سال دوم برنامه سوم فراهم نماید.

آینین نامه اجرائی این بند بنا به پیشنهاد مشترک سازمان میراث فرهنگی کشور، وزارت کشور و سازمان برنامه و بودجه به تصویب هیأت وزیران خواهد رسید.

د - به منظور حفظ بافت قدیمی و سنتی منطقه جماران [محدوده متهی به حسینیه جماران و بیت حضرت امام خمینی (ره)] طبق نقشه و طرح مصوب شورای عالی شهرسازی و تملک املاک واقع در محدوده فوق الذکر و تبدیل آن به مجموعه‌ای فرهنگی و خدماتی برای زائران و گردشگران داخلی و خارجی، شهرداری تهران موظف است اقدام لازم را به عمل آورده و پس از تملک در اختیار مؤسسه تنظیم و نشر آثار حضرت امام خمینی (ره) قرار دهد.

وزارت مسکن و شهرسازی باید زمین مناسب را به صورت رایگان یا قیمت خرید اولیه جهت معوض املاک فوق در اختیار شهرداری قرار دهد.

همچنین وزارت‌خانه‌ها، سازمانها، شرکت‌های دولتی و نهادهای انقلابی و عمومی مجازند املاکی که مورد نیاز دستگاه خود نمی‌باشد را جهت امر فوق تخصیص و در اختیار مجریان طرح قرار دهند.

قانون تشکیل سازمان میراث فرهنگی و گردشگری

ماده ۱ - سازمان‌های میراث فرهنگی کشور و ایرانگردی و جهانگردی از وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی متزع و از ادغام آنها «سازمان میراث فرهنگی و گردشگری» با کلیه اختیارات و وظایفی که سازمان‌های مذکور به موجب قوانین و مقررات مختلف دارابوده‌اند و کلیه امکانات، اموال و نیروی انسانی زیر نظر رئیس جمهور تشکیل می گردد. رئیس سازمان با حکم رئیس جمهور مصوب می شود.

تبصره ۱ - کلیه وظایف و اختیارات وزیر و وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی در امور میراث فرهنگی و ایرانگردی و جهانگردی به رئیس سازمان مستقل می شود.

تبصره ۲ - وظایف حاکمیتی سازمان ایرانگردی و جهانگردی به سازمان میراث فرهنگی و گردشگری مستقل می شود و وظایف اجرایی و امور تصدی آن با همه امکانات، اختیارات، نیروی انسانی، اموال و دارایی‌ها، تعهدات و اعتبارات در قالب یک شرکت دولتی با عنوان شرکت توسعه ایرانگردی و جهانگردی به سازمان میراث فرهنگی و گردشگری وابسته می گردد.

ماده ۲ - سازمان میراث فرهنگی و گردشگری براساس اساسنامه سازمان میراث فرهنگی کشور مصوب ۱۳۶۷،۴،۲۸ و قانون توسعه صنعت ایرانگردی و جهانگردی مصوب ۱۳۷۰،۷،۷ اداره می شود. تعیین وظایف و اختیارات این سازمان طرف مدت شش ماه پس از تصویب این قانون با رعایت مفاد قانون برنامه سوم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران مصوب ۱۳۷۹،۱،۱۷ با جهت گیری و اگذاری وظایف تصدی به بخش غیردولتی، حذف وظایف غیر ضرور،

تفکیک وظایف ملی و استانی با پیشنهاد مشترک سازمان میراث فرهنگی و گردشگری و سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور و تأیید هیأت وزیران به تصویب کمیسیون مشترک رسیدگی کننده به این قانون خواهد رسید. تبصره - سازمان میراث فرهنگی و گردشگری مکلف است به منظور هماهنگی در چگونگی امکان بهره‌گیری از میراث‌های طبیعی کشور و اجرای تعهدات مطروحة در کتوانسیون حفاظت میراث فرهنگی و طبیعی جهان نسبت به تدوین آئین نامه‌ای با پیشنهاد مشترک سازمان میراث فرهنگی و گردشگری و سازمان حفاظت محیط زیست اقدام کند.

آئین نامه مذکور به تصویب هیأت وزیران خواهد رسید.

ماده ۳ - شورای عالی میراث فرهنگی و گردشگری به ریاست رئیس جمهور یامعاون اول رئیس جمهور و عضویت رئیس سازمان میراث فرهنگی و گردشگری و وزرای امور خارجه، مسکن و شهرسازی، راه و ترابری، کشور، فرهنگ و ارشاد اسلامی، علوم، تحقیقات و فناوری، امور اقتصادی و دارائی و آموزش و پرورش و رؤسای سازمانهای مدیریت و برنامه‌ریزی کشور، صدا و سیمای جمهوری اسلامی ایران و حفاظت محیط‌زیست و چهار نفر کارشناس خبره با پیشنهاد رئیس سازمان میراث فرهنگی و گردشگری و حکم رئیس جمهور تشکیل می‌گردد.

تبصره ۱ - رئیس سازمان میراث فرهنگی و گردشگری دبیر شورای عالی خواهد بود و دبیرخانه شورای عالی در سازمان میراث فرهنگی و گردشگری تشکیل می‌گردد.

تبصره ۲ - کلیه وزارت‌خانه‌ها، سازمانها، نهادها، شرکتها و مؤسسات دولتی، شهرداریها و کلیه دستگاههایی که شمول قانون بر آنها مستلزم ذکر با تصریح نام است در حدود وظایف قانونی خود، موظف به اجرای مصوبات این شورای عالی می‌باشند.

ماده ۴ - وظایف و اختیارات شورای عالی میراث فرهنگی و گردشگری به شرح زیر است:

الف - تصویب سیاست‌ها، خط مشی‌ها و برنامه‌های کلان امور میراث فرهنگی و گردشگری.

ب - جلب حمایت بخش‌های دولتی و غیردولتی و بخش تعاونی و خصوصی برای تحقق اهداف بخش میراث فرهنگی و گردشگری.

ج - فراهم کردن زمینه سرمایه‌گذاری بخش غیردولتی و افزایش سهم آن در امور مربوط به میراث فرهنگی و گردشگری.

د - کلیه وظایف قانونی که تا قبل از تصویب این قانون بر عهده شورای عالی سازمان میراث فرهنگی کشور و شورای عالی ایرانگردی و جهانگردی بوده است.

ه - سایر وظایف و اختیارات تعین شده برای شورای مذکور در این قانون.

تبصره - با پیشنهاد شورای عالی میراث فرهنگی و گردشگری و پس از تصویب هیأت وزیران حسب مورد در استانهایی که ضرورت ایجاد کند، شورایی مشابه شورای عالی به ریاست استاندار و عضویت مدیران کل وزارت‌خانه‌ها و سازمانهای مذکور در شورای عالی ایجاد خواهد شد.

ماده ۵ - سازمان میراث فرهنگی و گردشگری می‌تواند نگهداری و اداره اماكن ومحوطه‌های تاریخی و موزه‌ها را زیر نظر هیأت‌های امنی متخوب انجام دهد. وظایف و اختیارات و چگونگی فعالیت هیأت‌های امنی و نحوه حمایت، نظارت و ارزیابی فعالیتهای آنها به موجب آئین نامه‌ای خواهد بود که به پیشنهاد سازمان میراث فرهنگی و گردشگری به تصویب هیأت وزیران می‌رسد.

ماده ۶ - به سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور اجازه داده می‌شود در سال ۱۳۸۲، حسب پیشنهاد سازمانهای موضوع این قانون در محدوده اعتبارات مصوب نسبت به هر گونه جایگاهی، تغییر ردیف، کاهش یا افزایش اعتبارات ردیفهای بودجه‌ای آنها به نحوی که حداقل تسهیلات لازم را جهت اجرای این قانون فراهم نموده و اختلالی در اداره امور مربوط ایجاد نشود، اقدام نماید.

ماده ۷ - سازمان میراث فرهنگی و گردشگری مکلف است برنامه‌های تبلیغی ملی و بین‌المللی برای معرفی میراث فرهنگی ایران و جاذبه‌های جهانگردی آن را از طریق رسانه‌های ارتباط جمعی داخلی و خارجی به مرحله اجرا درآورد. کلیه دستگاههای اجرایی مکلف به هماهنگی و همکاری با سازمان مذکور می‌باشند.

ماده ۸ - به منظور فراهم کردن زمینه توسعه پایدار میراث فرهنگی و گردشگری، جلب سرمایه‌گذاری داخلی و خارجی با رعایت قانون تشویق و حمایت سرمایه‌گذاری خارجی مصوب ۱۳۸۰، ۱۲، ۱۹ در ایجاد تأسیسات زیربنایی جهت معرفی بهتر بنها ومحوطه‌های تاریخی، تأسیسات ایرانگردی و جهانگردی و ارائه خدمات مناسب به جهانگردان، دولت می‌تواند در مناطق مستعد کشور و قطب‌های گردشگری با تأکید بر مناطق کمتر توسعه یافته به مقاضیان بخش‌های غیردولتی اجازه تأسیس مناطق نمونه گردشگری را بدهد.

ماده ۹ - شورای عالی میراث فرهنگی و گردشگری مکلف است مناسب با جایگاه‌های از کشورها در اهداف بازار جهانگردی ایران صدور رواید برای اتباع آنها را به ترتیب زیر دسته‌بندی و به وزارت امور خارجه جهت اقدام ابلاغ نماید:

- الف - لغو روادید.
- ب - اجازه ورود با پروانه گذار مرزی.
- ج - صدور روادید در مبادی ورودی ایران برای مدت معین.
- د - صدور روادید در سفارتخانهای ایران در خارج از کشور در زمانهای معین حداقل طرف مدت یک هفته.
- وزارت امور خارجه مکلف است برای تحقق اهداف جلب جهانگردان خارجی نسبت به صدور روادید برای آنان با رعایت مفاد این ماده اقدام نماید.
- سایر وزارتخانه‌ها و دستگاه‌های مرتبط با صدور روادید موظف به همکاری با وزارت امور خارجه برای تحقق این ماده می‌باشدند.
- ماده ۱۰ - اختیارات وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی درخصوص معافیت‌های مذکور در بنده (ا) اصلاحی ماده (۱۳۹) قانون مالیات‌های مستقیم مصوب در ۱۳۸۰، ۱۱۷ در محدوده میراث فرهنگی و گردشگری به سازمان میراث فرهنگی و گردشگری واگذار می‌شود.
- ماده ۱۱ - دولت مکلف است در صورت وجود تقاضا از سال ۱۳۸۳ برای مدت ده سال همه ساله تا ده درصد (۱۰٪) از مجوزهای استفاده از منابع مالی خارجی (فاینانس) مذکور در برنامه‌های توسعه با قوانین بودجه سالانه را به اجرای طرحهای جامع توسعه میراث فرهنگی و گردشگری استانی و ملی و ایجاد تأسیسات ایرانگردی و جهانگردی از جمله مراکز اقامتی و پذیرایی، خدمات حمل و نقل و سایر طرحهای مرتبط، توسعه بخششای غیردولتی اختصاص دهد.
- تبصره - اطلاع این ماده شامل مصوبات مجمع تشخیص مصلحت نظام برای استفاده از منابع خارجی نخواهد بود.
- ماده ۱۲ - این قانون از زمان تصویب لازم‌اجراست و کلیه قوانین و مقررات مغایرها این قانون لغو می‌گردد.
- قانون فوق مشتمل بر دوازده ماده و هفت تبصره در جلسه علنی روز شنبه مورخ یست و سوم دی ماه یکهزار و سیصد و هشتاد و دو مجلس شورای اسلامی تصویب و در تاریخ ۱۳۸۲، ۱۱، ۱۴ به تأیید شورای نگهبان رسیده است.

قانون اساسنامه سازمان میراث فرهنگی کشور

- ماده ۱ - تعریف "میراث فرهنگی" شامل آثار باقیمانده از گذشتگان است که نشانگر حرکت انسان در طول تاریخ می‌باشد و با شناسایی آن زمینه شناخت هویت و خط حرکت فرهنگی او میسر می‌گردد و این طریق زمینه‌های عبرت برای انسان فراهم می‌آید.
- سازمان میراث فرهنگی کشور که به استناد قانون مصوب ۱۳۶۴، ۱۱، ۱۰ تشکیل شده است و از این پس در این اساسنامه سازمان نامیده می‌شود طبق مقررات این اساسنامه اداره خواهد شد.
- ماده ۲ - هدف.
- عبرت از حرکت فرهنگی انسان و بقاء و رقاء هویت و شخصیت فرهنگی جامعه.
- ماده ۳ - وظایف سازمان.
- وظایف سازمان در زمینه میراث فرهنگی که شامل پژوهش، نظرات، حفظ و احیاء و معرفی است به قرار زیر می‌باشد:
- ۱ - تهیه و تنظیم و اجرای برنامه‌های پژوهشی پیرامون آثار باقیمانده از گذشتگان.
 - ۲ - بررسی و شناسایی محوطه‌ها، تپه‌ها، بنایا و مجموعه‌های تاریخی و تهیه فهرست جامع از آنها و نقشه باستان‌شناسی کشور.
 - ۳ - انجام پژوهش‌های باستان‌شناسی و کاوش‌های علمی.
 - ۴ - بررسی‌های مردم‌نگاری، پژوهش‌های مردم‌شناسی، انسان‌شناسی زیستی و شناخت فرهنگ بومی مناطق مختلف کشور.
 - ۵ - پژوهش در زمینه هنرهای سنتی و فراهم آوردن امکانات لازم جهت حفظ، احیاء و رشد آنها.
 - ۶ - ثبت آثار ارزشمند موقوف و غیر موقوف فرهنگی - تاریخی کشور در فهرست آثار ملی و فهرست‌های ذیرپط.
 - ۷ - انجام انحصاری کلیه امور حقوقی مربوط به میراث فرهنگی و طرح دعاوی کیفری علیه متخلفین از قوانین ناظر به میراث فرهنگی کشور به عنوان مدعی یا حسب مورد شاکی خصوصی.
 - ۸ - اقدامات لازم جهت شناسایی و استرداد اموال فرهنگی ایران در سطح ملی و بین‌المللی از طریق مراجع ذیرپط.
 - ۹ - شناسایی و در اختیار گرفتن کلیه اموالی که دارای ارزش‌های فرهنگی - تاریخی بوده و جزء میراث فرهنگی محسوب می‌گردد و توسط دستگاه‌های مسئول ضبط شده است.
- تبصره - کلیه دادگاهها، گمرکات، نیروهای انتظامی و دستگاه‌های دولتی نظیر آنها که به نحوی نسبت به ضبط اموال اقدام می‌نمایند موظف به در اختیار قرار دادن اموالی که دارای ارزش فرهنگی - تاریخی می‌باشد به سازمان میراث فرهنگی هستند.

- ۱۰ - تهیه و اجرای طرح‌های لازم به منظور حراست، حفاظت، تعمیر، مرمت و احیاء اثار، بناها و مجموعه‌های بالرژش فرهنگی - تاریخی.
- ۱۱ - اظهار نظر در کلیه طرح‌های عمرانی جامع و تفصیلی در رابطه با مناطق فرهنگی و تاریخی و موافقت نهایی درباره محوطه‌ها و باقیها و اماکن فرهنگی تاریخی ارزشمند در موارد مذکور و جلوگیری از هر گونه تخریب آنها.
- ۱۲ - تعیین حریم بناها، مجموعه‌ها، محوطه‌ها و تپه‌های تاریخی ثبت شده و ضوابط خاص معماری و طراحی داخلی حریم.
- ۱۳ - معرفی آثار بالرژش فرهنگی - تاریخی از طریق موزه‌ها و نمایشگاهها و نظائر آن.
- ۱۴ - ایجاد و توسعه و اداره موزه‌ها در سطح کشور.
- ۱۵ - ایجاد مرکز استاد و مدارک میراث فرهنگی کشور (نظیر مجموعه گزارش‌های علمی، نقشه‌ها و عکس‌های بناها و...).
جهت ارائه خدمات علمی و تحقیقاتی در این زمینه.
- ۱۶ - معرفی و شناساندن ارزش‌های میراث فرهنگی در سطح ملی و بین‌المللی به وسیله چاپ و نشر مجموعه مطالعات و تحقیقات انجام یافته و استفاده از وسائلی سمعی و بصری و ارتباط جمعی.
- ۱۷ - تنظیم، تدوین و انتشار داروهای المعرفات آثار و اینهای تاریخی ایران.
- ۱۸ - توسعه فعالیت‌های تحقیقاتی در زمینه‌های مختلف میراث فرهنگی و تشویق محققان، هترمندان و استادکاران.
- ۱۹ - تنظیم و اجرای برنامه‌های آموزشی جهت آماده‌سازی نیروهای کارآمد در زمینه‌های مربوط به میراث فرهنگی با هماهنگی دستگاه‌های ذیربط.
- ۲۰ - تشویق مردم به مشارکت در فعالیت‌های مربوط به شناسایی، حفظ و احیاء میراث فرهنگی و نظارت بر آن.
- ۲۱ - ایجاد و گسترش انجمن‌های میراث فرهنگی در سطح کشور.
تصریه - نحوه ایجاد و حدود و وظایف و اختیارات این انجمن‌ها را شورای سازمان تعیین خواهد نمود.
- ۲۲ - برقراری ارتباطات و مبادرات علمی و فرهنگی با مؤسسات و نهادهای ذیربط در سطح ملی و بین‌المللی بالاخص کشورهای اسلامی و منطقه و برگزاری کنگره‌ها و سمینارهای دوره‌ای لازم.
- ۲۳ - همکاری با وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی در زمینه امور ایرانگردی و جهانگردی.
- ۲۴ - ارائه خدمات مشاوره‌ای، تحقیقاتی، فنی و آموزشی، فروش تولیدات فرهنگی، دریافت ورودیه بناها، محوطه‌ها، موزه‌ها و نمایشگاهها و قبول هدایا و کمکها و نظائر آن.
ماده ۴ - ارکان سازمان.
سازمان دارای دو رکن است.
- ۱ - شورای سازمان.
۲ - رئیس سازمان.
ماده ۵ - شورای سازمان
به منظور هماهنگی بیشتر در امور مربوط به میراث فرهنگی در سطح کشور شورای سازمان مشکل از ۸ عضو به شرح زیر تشکیل می‌گردد:
- ۱ - وزیر فرهنگ و آموزش عالی (رئیس شورا).
 - ۲ - وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی.
 - ۳ - وزیر کشور.
 - ۴ - وزیر دادگستری.
 - ۵ - وزیر امور خارجه.
 - ۶ - وزیر مسکن و شهرسازی.
 - ۷ - مدیر عامل سازمان صدا و سیما.
 - ۸ - رئیس سازمان (دییر شورا).
- تصریه ۱ - در صورت تساوی آراء آن نظری پذیرفته می‌شود که رئیس شورا در میان رأی دهندگان باشد.
تصریه ۲ - جلسات شورا به طور عادی هر سال حداقل دو بار به پیشنهاد رئیس سازمان و دعوت و ریاست وزیر فرهنگ و آموزش عالی تشکیل می‌گردد.
- تصریه ۳ - شورا می‌تواند از افرادی که حضورشان به نحوی در جلسات ضروری است دعوت به عمل آورد. این افراد دارای حق رأی نیستند.
- تصریه ۴ - جلسه با حضور ۵ نفر از اعضاء رسمیت یافته و تصمیمات شورا با رأی حداقل ۴ نفر از اعضاء حاضر در جلسه

معتبر خواهد بود.

ماده ۶ - وظایف شورا.

وظایف شورای سازمان به قرار زیر است:

۱ - تعیین خط مشی و سیاست‌های کلی بر اساس قانون تشکیل سازمان میراث فرهنگی کشور و اساسنامه سازمان.

۲ - بررسی گزارش‌های فعالیت‌های سازمان و اظهار نظر پیرامون چنگونگی آن.

تبصره - کلیه مصوبات شورا با اعضاء وزیر فرهنگ و آموزش عالی ابلاغ خواهد شد.

ماده ۷ - رئیس سازمان.

رئیس سازمان با حکم وزیر فرهنگ و آموزش عالی منصوب می‌شود.

ماده ۸ - واحدهای سازمان در سطح کشور.

سازمان با نظر وزیر فرهنگ و آموزش عالی می‌تواند در هر نقطه از کشور که ایجاب نماید. به تناسب موقعیت و با تأیید سازمان امور اداری و استخدامی کشور واحدهای خود را دایر کند.

این واحدها مسئولیت امور مربوط به میراث فرهنگی حوزه فعالیت خود را طبق این اساسنامه و سازمان زیر نظر رئیس سازمان به عهده خواهند داشت.

ماده ۹ - از تاریخ تصویب این قانون کلیه قوانین و مقررات مغایر ملغی است.

قانون فوق مشتمل بر ۹ ماده و ۷ تبصره در جلسه علنی روز پنجم شنبه اول اردیبهشت ماه یک هزار و سیصد و شصت و هفت مجلس شورای اسلامی تصویب و در تاریخ ۱۳۷۲/۲/۲۶ به تأیید شورای نگهبان رسیده است. رئیس مجلس شورای اسلامی - اکبر هاشمی

قانون اخذ و رودیه از بازدیدکنندگان موزه‌های تخصصی

ماده واحده - کلیه دستگاههای اجرائی موزه‌های تخصصی مجازند با هماهنگی سازمان میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری از بازدیدکنندگان مبلغی بابت ورودیه اخذ و به حساب خزانه واریز نمایند. معادل صدرصد (۱۰۰٪) وجوده دریافتی جهت تأمین بخشی از هزینه‌های حفظ و نگهداری موزه‌های سالانه آنها تخصیص و در اختیار دستگاه اجرائی مربوط قرار خواهد گرفت.

قانون فوق مشتمل بر ماده واحده در جلسه علنی روز یکشنبه مورخ بیست اردیبهشت ماه یکهزار و سیصد و هشتاد و هشت مجلس شورای اسلامی تصویب و در تاریخ ۱۳۸۷/۲/۳۰ به تأیید شورای نگهبان رسید. علی لاریجانی

قانون برنامه پنجساله ششم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران (۱۴۰۰-۱۳۹۶)

تصویب ۱۳۹۵/۱۲/۲۱

ماده ۹۸

الف - دستگاههای اجرائی مکلفند به منظور صیانت از میراث فرهنگی و حمایت از صنایع دستی و تشویق و توسعه گردشگری اقدامات زیر را انجام دهند:

۱ - هزینه‌های مربوط به پژوهش، حفاظت و مرمت آثار مقول و غیرمقول ثبت شده در فهرست آثار ملی و فهرست‌های ذی ربط آثار در اختیار و در حیطه وظایف تخصصی همان دستگاه را در قالب بودجه سنتوایی از محل اعتبارات خود تأمین کنند. این اعتبارات در چهارچوب ضوابط قانونی سازمان میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری هزینه می‌شود.

۲ - تأسیسات گردشگری از هر نظر تابع قوانین و مقررات بخش صنعت گردشگری به استثنای معافیت‌های مالیاتی است و از شمول قانون نظام صنفی مستثنی می‌باشد.

ب - سازمان میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری موظف است به منظور حفظ و صیانت از میراث فرهنگی اقدام لازم را با همکاری و هماهنگی سایر دستگاههای اجرائی ذی ربط به منظور شناسانی، مستندسازی، حفاظت و مرمت و معرفی میراث فرهنگی (اعم از ملموس و ناملموس) میراث طبیعی، ایجاد شهرهای جهانی صنایع دستی و احیای هنرهای سنتی در حال زوال در حوزه فرهنگ و تمدن ایرانی و ثبت در فهرست میراث جهانی را طبق بودجه سنتوایی به عمل آورد.

ماده ۹۹ - بنیاد مسکن اقلال اسلامی با همکاری سازمان میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری موظف است نسبت به تهیه و اجرای طرح بهسازی و احیای حدائق سیصد روستای دارای بافت با ارزش تاریخی و فرهنگی و روستاهای هدف گردشگری را از محل اعتبارات تملک دارایی‌های سرمایه‌ای، تا پایان اجرای قانون برنامه در بودجه سنتوایی اقدام نماید تا در چهارچوب مفاد این ماده حفظ، نگهداری و مورد بهره‌برداری قرار گیرد.

- الف- سازمان میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری مکلف است تا پایان سال اول اجرای قانون برنامه، سند راهبردی توسعه گردشگری را در چهارچوب قوانین مربوطه با رویکرد استفاده حداکثری از بخش خصوصی جهت تصویب هیأت وزیران ارائه نماید. دولت موظف است تمهیدات زیر را به عمل آورد:
- ۱- تهیه و الحاق پیوست تخصصی میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری برای کلیه طرحهای توسعه‌ای بزرگ و مهم در حوزه‌های زیربنایی، تولیدی و خدمات دستگاههای موضوع ماده^(۳) قانون تشکیل سازمان میراث فرهنگی و گردشگری مصوب ۱۳۸۲/۱۰/۳ جهت تطبيق با اهداف و وظایف سازمان مذکور در سطوح ملی، منطقه‌ای، استانی و شهری
 - ۲- اختصاص یارانه و تسهیلات مالی در چهارچوب بودجه سنتی و معافیت‌های مالیاتی و عوارضی به تأسیسات ایرانگردی و جهانگردی در چهارچوب قوانین مربوطه
 - ۳- ایجاد زیرساخت‌های مورد نیاز مناطق گردشگری از قبیل راه، خدمات رفاهی و اقامتی، استفاده از ظرفیت بخش خصوصی در سرمایه‌گذاری، واگذاری تسهیلات ارزان‌قیمت و سایر اقدامات حمایتی در قالب بودجه سنتی
- تبصره- آیین‌نامه اجرائی این بند توسط سازمان میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری و با همکاری وزارت‌خانه‌های کشور، جهاد کشاورزی و راه و شهرسازی، سازمان حفاظت محیط‌زیست و سازمان تهیه و به تصویب هیأت وزیران می‌رسد.
- ب- سازمان میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری با همکاری سازمان موظف است تا پایان سال اول اجرای قانون برنامه طرح ساماندهی گردشگری جنگلهای شمال و شمال‌غرب کشور و زاگرس، سواحل شمالی و جنوبی با اولویت سواحل مکران طبق قوانین مربوطه را تهیه و جهت تصویب به هیأت وزیران ارائه نماید.
- پ- دولت مکلف است تا پایان سال اول اجرای قانون برنامه، تمهیدات و اقدامات قانونی لازم را جهت مدیریت یکپارچه و جامع میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری به عمل آورد.
- ت- سازمان میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری مکلف است کل درآمد اختصاصی و کمکهای مردمی از اماکن و محوطه‌های تاریخی و موزه‌ها را که در اجرای ماده^(۵) قانون تشکیل سازمان میراث فرهنگی و گردشگری مصوب ۱۳۸۲/۱۰/۳ به صورت هیأت امنیتی تشکیل و اداره می‌شوند به حسابی که نزد خزانه افتتاح می‌گردد، واریز نماید. صدرصد(۱۰۰٪) وجوده حاصله و همچنین سهم کمکهای دولتی اختصاص داده شده به این اماکن در قالب بودجه سنتی در اختیار سازمان میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری قرار می‌گیرد تا برای اداره، توسعه و مرمت این اماکن اختصاص یابد.
- ث- سازمان میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری می‌تواند بخشی از امور تصدیگی و اجرائی خود را به تشکلهای حرفه‌ای و تخصصی گردشگری که طبق قانون تشکیل شده‌اند، واگذار کند.
- تبصره- تعرفه‌های قانونی هزینه این خدمات با تأیید سازمان مذکور، با تصویب هیأت وزیران توسط تشکلهای تعیین شده قابل دریافت و هزینه می‌باشد.
- ج- دولت مکلف است از محل منابع بند(الف) ماده^(۶) قانون الحق برخی مواد به قانون تنظیم بخشی از مقررات مالی دولت^(۲) مصوب ۱۳۹۳/۱۲/۴ گازرسانی روستاهای هدف گردشگری را نیز در اولویت قرار دهد.

قانون احکام دائمی برنامه‌های توسعه کشور مصوب ۱۳۹۵/۱۱/۱۰

- ماده ۷۲- با توجه به اهمیت و ضرورت مرمت بنای‌های تاریخی و فرهنگی و احیای بافت‌های ارزشمند کشور، به تمامی دستگاههای اجرائی اجازه داده می‌شود بهره‌برداری از بنایها و اماکن تاریخی- فرهنگی ثبت شده در فهرست آثار ملی (به استثنای نفایس ملی) در اختیار خود را با تعیین کاربری که از سوی سازمان میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی در چهارچوب ضوابط و مقررات مشخص می‌شود به بخش خصوصی و تعاونی واگذار کنند. اجرای این ماده از شمول جزء^(۳) ماده (۱۱۵) قانون محاسبات عمومی کشور مصوب ۱۳۶۷/۱۱/۱۰ مستثنی می‌باشد.